

Project informatie-management in de jeugdbeschermingsketen

23 januari 2007

Resultaat

Dit project levert een plan van aanpak op, op basis waarvan onmiddellijk gestart kan worden met het wegnemen van belemmeringen in dan wel het optimaliseren van de informatie-uitwisseling die nodig is om snel, efficiënt en zorgvuldig te kunnen werken aan de bescherming van kinderen wier veiligheid of ontwikkeling wordt bedreigd. Het project richt zich op de directe ketenpartners in de jeugdbescherming (BJZ, Raad voor de Kinderbescherming en jeugdrechter) maar betreft ook andere relevante partners bij de ontwikkelingen. De benodigde verbeteracties worden, waar mogelijk, al tijdens de ontwikkeling van het plan van aanpak in gang gezet. Het plan wordt zo ingericht dat binnen drie jaar, gerekend vanaf januari 2007, de beoogde kwaliteitsverbetering in het informatiemanagement binnen de hele jeugdbeschermingsketen tot stand is gebracht.

Doel

Het plan van aanpak bevat de acties die nodig of wenselijk zijn om de informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen te verbeteren op basis van de volgende uitgangspunten:

- de informatieuitwisseling dient het belang van het kind ¹
- iedere partner werkt vanuit het principe van ‘ketenverantwoordelijkheid in plaats van organisatiebelang’.

Toelichting

In de herziene opdracht aan de projectgroep ‘Afstemming werkwijze in de keten’ van 14 februari 2006 heeft de stuurgroep Beter Beschermd de projectgroep onder meer verzocht voorstellen te doen die als basis kunnen dienen voor een plan van aanpak om informatie-uitwisseling tussen de ketenpartners in de jeugdbescherming te verbeteren.

Verskillende onderzoeksrapporten signaleren belemmeringen in de informatie-uitwisseling binnen de jeugdbeschermingsketen, bijv.: relevante informatie wordt niet uitgewisseld of kan niet verkregen worden, de overgedragen of gebruikte informatie is onjuist of gedateerd.²

Op 11 december 2006 heeft het project ‘Afstemming werkwijze in de keten’ een pilotbijeenkomst georganiseerd om concrete problemen rond informatie-uitwisseling in de pilots te bespreken. Alle ketenpartners waren vertegenwoordigd. De bijeenkomst bevestigde het beeld dat de informatie-uitwisseling op dit moment moeizaam verloopt³. Enkele pilots zijn zelf gestart om een werkwijze voor de informatie-uitwisseling op te zetten.

De analyse die de projectgroep ‘Afstemming werkwijze in de keten’ uitvoerde om uitvoering te kunnen geven aan bovengenoemde opdracht, illustreert dat voor het bereiken van relevante en snelle verbeteringen in de uitvoeringspraktijk, specifieke deskundigheid onontbeerlijk is; deskundigheid die binnen de projectgroep onvoldoende voorhanden is. Derhalve heeft de stuurgroep Beter Beschermd besloten dat een nieuw in te richten

¹ Het belang van het kind is in deze context in ieder geval: het bedreigde kind ontvangt binnen de kortst mogelijke tijd de benodigde hulp en ondersteuning; het benodigde hulpaanbod is uiterlijk binnen 9 weken beschikbaar en de (gezins)voogdijwerker start uiterlijk binnen vijf dagen na het uitspreken van een kinderschermingsmaatregel. In crises moet de zorg vanzelfsprekend direct beschikbaar te zijn.

² In bijlage 2 vindt u uitgebreidere beschrijving van de knelpunten die uit onderzoeksrapporten naar voren zijn gekomen.

³ In bijlage 1 vindt u een uitgebreid verslag van de pilotbijeenkomst informatie-uitwisseling op 11 december 2006.

projectgroep, waarin zulke expertise wel in voldoende mate vertegenwoordigd is, zo snel mogelijk een nauwkeurig plan van aanpak opstelt op basis waarvan onmiddellijk na vaststelling concrete stappen gezet kunnen worden. Bij de opstelling van het plan van aanpak wordt voortgebouwd op de reeds door de projectgroep 'Afstemming werkwijze in de keten' vergaarde informatie die als bijlage bij deze opdracht is gevoegd.

Het plan van aanpak bevat in ieder geval de volgende elementen:

1. Een analyse van de belemmeringen in de informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen en meest relevante andere partners. Hierbij gaat het om wettelijke en feitelijke (zowel technische als organisatorische) belemmeringen en om belemmeringen op het gebied van cultuur (bv. de veranderingsbereidheid bij de verschillende schakels).
2. Een verkenning van bestaande ontwikkelingen of initiatieven op het gebied van (digitale) informatie-uitwisseling in de jeugdzorg met daaropvolgend een keuze voor afbakening. De projectgroep geeft aan bij welke ontwikkelingen of initiatieven wel of niet aangesloten moet worden en waarom.
3. Voorstellen voor verbeteracties om de belemmeringen op te heffen of de informatie-uitwisseling te optimaliseren. Minder ingrijpende verbeteracties, die zonder (veel) extra middelen kunnen worden gerealiseerd worden meteen in gang gezet. Andere zullen ter besluitvorming aan de stuurgroep c.q. aan de respectievelijke organisaties middels het plan worden voorgelegd.
4. Voorstellen om draagvlak voor de voorgestelde verbeteracties te creëren of te continueren bij alle betrokken partners. Ook ten aanzien van dit element verwacht de stuurgroep dat het project daar al een aanvang mee maakt tijdens de ontwikkeling van het plan.
5. Uitwerking van de randvoorwaarden die vervuld moeten zijn om de stappen van het plan te kunnen realiseren, met name: benodigde inzet van financiële en personele capaciteit, deskundigheidsbevordering, tijdspad.
6. Het in het plan van aanpak te beschrijven proces realiseert de gewenste verbeteracties binnen een tijdspanne van drie jaar vanaf januari 2007.

Randvoorwaarden

-Dit project maakt deel uit van het programma Beter Beschermd en staat permanent in verbinding met het project 'Afstemming werkwijze in de keten' gezien de samenhang in de activiteiten.

- De pilots van dit laatste project vormen tevens de praktijktoets voor het project 'informatie-uitwisseling' (bijv. om problemen te identificeren en voorgenomen ontwikkelingen te toetsen).

- Het project 'informatie-uitwisseling' ontwikkelt zoveel als mogelijk landelijke voorstellen en maakt daarbij gebruik van de ervaringen in de regionale pilots. Zowel landelijk draagvlak bij de betrokken organisaties als draagvlak in de pilots is derhalve een vereiste.

-Deelnemers aan het project zijn voldoende deskundig op het gebied van informatie-management en zijn ambitieus ten aanzien van het te bereiken doel. In de projectgroep participeren in ieder geval vertegenwoordigers van de ketenpartners die ook in de stuurgroep deelnemen. Zij stellen zich mede ten doel om draagvlak te verwerven voor de voorstellen binnen hun eigen organisatie. Ook kunnen andere personen in de projectgroep deelnemen, indien zij op grond van hun deskundigheid of ervaring een goede bijdrage kunnen leveren.

- De kwartiermaker van dit project:

- richt de projectgroep in, zit deze voor en organiseert de benodigde ondersteuning

- organiseert een breed netwerk zodat gegarandeerd is dat het project kennis heeft van en kan aansluiten bij andere, vergelijkbare ontwikkelingen
- waarborgt de samenhang met het project ‘Afstemming werkwijze in de keten’
- geeft vorm en leiding aan het proces dat nodig is om niet alleen het plan van aanpak te ontwikkelen maar ook om de gewenste veranderingen al zoveel mogelijk in gang te zetten
- overtuigt zich van de goede kwaliteit en de haalbaarheid van de voorstellen
- neemt ook verder initiatieven die bijdragen aan de snelle totstandkoming van een goede informatie-uitwisselingsstructuur

Planning

Januari 2007: aantreden kwartiermaker

Februari 2007: start projectgroep

Juni 2007: plan van aanpak gereed

Bijlage 1

Verslag pilotbijeenkomst informatie-uitwisseling

11 december 2006

Utrecht

Deelnemers: Vertegenwoordigers van Bjz, Raad v.d. Kinderbescherming, zittende magistratuur en ministerie van Justitie.

Inleiding

De bijeenkomst werd gestart met een inventarisatie van de punten die de aanwezigen op het gebied van informatie-uitwisseling graag zouden willen bespreken. Hieruit kwam naar voren dat men vanuit verschillende professies en organisaties aan tafel zit en dat vanuit verschillende invalshoeken naar informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen gekeken kan worden. Er zal per invalshoek verslag gedaan worden van wat er tijdens de bijeenkomst besproken is. Het gaat om de volgende onderwerpen: het doel van informatie-uitwisseling, de knelpunten, de rapportage, de inhoud, de techniek, casusregie en professionaliteit.

Doel

Alvorens over informatie-uitwisseling gesproken gaat worden, en een landelijk systeem ontwikkeld kan worden, dient helder te zijn wat het gezamenlijke doel is waartoe de informatie-uitwisseling dient. Dit doel is voor iedereen gelijk en helder, te weten: zo snel mogelijk het kind veilig stellen en hulp aanbieden.

Knelpunten

Volgens de wet op de jeugdzorg is het mogelijk om gegevens te verstrekken als hiervoor toestemming verleend wordt, tenzij er een uitzonderingsgrond aanwezig is. In de praktijk loopt men echter, desondanks, tegen een aantal knelpunten aan.

Zo leveren bijvoorbeeld derden niet zo makkelijk dossierstukken of informatie aan BJZ, aangezien die informatie doorgegeven kan worden.

Ook deskundigen, zoals psychologen en artsen, leveren vaak alleen informatie als ze ervan verzekerd kunnen worden dat de informatie niet op hun naam verder uitgewisseld zal worden. De Raad voor de Kinderbescherming moet juist de herkomst van informatie kunnen aangeven. Men durft vaak niet uit te wisselen, ook al is het volgens privacy wet- en regelgeving toegestaan. Beroepscode lijken daar soms weer wel mee in strijd. Dit zorgt er vaak voor dat een heel gevecht nodig is om de informatie te ontvangen. Hier gaat veel kostbare tijd in zitten.

De informatie-uitwisseling met de GGZ wordt als moeizaam dan wel vaak onmogelijk ervaren.

Niet alleen met betrokkenen buiten de jeugdbeschermingsketen, maar ook in de keten zelf worden knelpunten ervaren. Informatie-uitwisseling tussen het AMK en BJZ is lastig. Men mag niet alle informatie doorgeven en werkt bovendien met verschillende systemen.

Eén rapportage format

Het zou handig zijn om in elkaars informatiesystemen te kunnen kijken, om op die manier alle informatie over het kind, bijvoorbeeld over eerdere contacten met jeugdzorg of de politie enzovoorts, te ontvangen.

Hieruit volgt de wens dat er één rapportage format zou moeten komen die door iedere schakel ingezien en aangevuld kan worden. Iedereen voegt de eigen bouwstenen toe, waarna de volgende er weer verder mee kan.

Inhoud

Welke informatie moet er dan uitgewisseld worden en dus ook in het rapportageformat komen? Een antwoord hierop is niet eenvoudig. Aangegeven wordt door de kinderrechter dat men in principe *alles* zou willen weten. Er bestaan bijv. bij de RvdK wel standaard formats met daarin de benodigde informatiecategorieën. Deze informatie kan makkelijk verkregen worden. De invulling van die

categorieën gebeurt echter door de verschillende schakels op een eigen wijze, wat bij uitwisseling van informatie tot problemen leidt.

Het ontbreken van een gezamenlijke taal zorgt voor veel interpretatieproblemen bij het uitwisselen.

Voordat duidelijk is wat er precies bedoeld wordt ben je al veel tijd verloren waardoor het kind weer langer moet wachten op hulp.

Daarnaast weet men van elkaar niet voldoende welke informatie van belang is voor de vervolgstappen.

In de pilots is dat nu voor de betrokkenen eindelijk helder geworden, simpelweg doordat je met elkaar om de tafel zit en beschermingszaken bespreekt.

Ook de verschillen in cultuur bij de schakels in de jeugdbescherming zorgen voor belemmeringen bij informatie-uitwisseling. Bij BJZ ligt de nadruk op de zorg aan het kind/gezin en bij de kinderrechter ligt de nadruk op de gronden van de maatregelen.

Het analyseren van de exacte informatie die uitgewisseld moet worden is een voorwaarde voor het ontwikkelen van een goed werkend landelijk informatie-uitwisselingsysteem.

Digitaal uitwisselen

De wens wordt geuit dat informatie-uitwisseling op een simpele digitale manier van de ene naar de andere schakel plaatsvindt. Op dit moment bedenkt men allemaal eigen, al dan niet volgens de wet toegestane, manieren om de informatie zo snel mogelijk uit te wisselen. Een landelijk digitaal systeem wordt wenselijk geacht.

Het informatie-uitwisselingsysteem bij de veelplegersaanpak is als voorbeeld besproken. Men is het er over eens dat een dergelijk systeem in de jeugdbeschermingsketen ook zou kunnen werken. Dit informatie-uitwisselingsysteem bij de veelplegersaanpak is met alle vertegenwoordigers van de betrokken partijen opgesteld, waar ook een centraal rapportage format voor uitwisseling uit naar voren is gekomen. Het realiseren van een dergelijk systeem en format kost tijd. Veel overleg met de betrokken partijen is hiervoor noodzakelijk.

Verder werd ook nog de wens geuit dat het elektronisch kinddossier (EKD) ingezien kan worden in de jeugdbeschermingsketen, met daarin zowel informatie over civiele trajecten als straftrajecten. Het zou nuttig zijn als de jeugdbescherming daar bij kan aansluiten.

Ook zou BJZ/AMK direct GBA-bevraging moeten kunnen doen.

Casusregie

Naast een landelijk digitaal informatie-uitwisselingsysteem is er ook op het belang van casusregie gewezen. Dat wil zeggen dat de voortgang van het kind in de keten bewaakt wordt en dat op deze plek alle informatie samenkomt. Informatie kan bijvoorbeeld ook worden geneutraliseerd met een indicatielabel, waardoor je gemakkelijker meer objectieve informatie aan elkaar kan doorgeven en kan zien wat de ernst van de situatie is en welke snelheid van handelen is vereist. De vergelijking met de casusregie in de strafketen wordt gemaakt. Hier wordt positief tegenaan gekeken, en zou voor de jeugdbescherming ook goed kunnen werken.

Professionaliteit

Bij informatie-uitwisseling in de keten mag ook een beroep worden gedaan op de professionaliteit van de medewerkers. Het is een stuk professionaliteit van BJZ om een goed rapport aan de RvdK te leveren. Openstaan voor elkaars informatiebehoefte is een onderdeel van je professionaliteit. Wellicht is scholing noodzakelijk voor het schrijven van goede rapporten. Men dient elkaars taken, verantwoordelijkheden en werkwijzen te kennen om te kunnen inspelen op de andere schakels in de keten. De bouwstenen die in een rapport aangeleverd worden vanuit jouw organisatie moeten goede samenvattingen zijn en daar moeten mensen wellicht ook in getraind worden.

Samenvatting en vervolg

Om zo snel mogelijk een kind veilig te stellen en hulp aan te bieden speelt informatie-uitwisseling een belangrijke rol. Op dit moment wordt het proces van uitwisseling als te moeizaam ervaren. Het vergt veel tijd om alle juiste en benodigde informatie te verkrijgen. Dit proces kan veel beter ingericht worden.

Eén digitaal informatie-uitwisselingsysteem met daarbij één rapportage-format zou een wenselijke ontwikkeling zijn. Iedereen heeft inzicht in hetzelfde dossier en voegt de eigen bouwstenen toe,

waarna de volgende schakel weer verder kan. Naast een dergelijk systeem verdient casusregie en de professionaliteit van medewerkers ook de aandacht bij het optimaliseren van informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen.

Hoe geven we vorm aan deze bevindingen? In het kort zijn deze bevindingen onder te verdelen in *procespunten* en een *ondersteuningspunten*.

De ondersteuningspunten hebben betrekking op de informatiekant. Denk daarbij aan het uniformeren van formulieren, onderzoeken welke informatie de ene organisatie van de ander nodig heeft, enz. Door een werkgroepje hieraan te laten werken kan je in korte tijd veel helder maken. Voor de langere termijn zou je een traject, analoog aan dat van de veelplegers kunnen uitzetten. Om een goede digitale samenwerkingsruimte in te richten moet er eerst een goede analyse van de processen worden gemaakt waarbij ook een informatieanalyse noodzakelijk is. Er moet bijvoorbeeld ook een gegevenswoordenboek worden gemaakt.

Wat betreft de procespunten moet worden gedacht aan zaken als scholing, hanteren van het verschoningsrecht, omgaan met / verwerken van anonieme meldingen, en afstemmen van elkaars systemen. Het is belangrijk om bijvoorbeeld middels (wettelijke) maatregelen medici te garanderen dat er een goede borging is. Ook moet er met beroepsgroepen van bijvoorbeeld de ggz aan tafel worden gegaan om hen voorlichting te geven over de noodzaak en mogelijkheden tot informatie-uitwisseling. Dit soort procespunten kunnen natuurlijk al worden aangepakt.

Alle betrokken partijen in de jeugdbescherming moeten betrokken worden in de verbetering van informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen. Op die manier creëer je draagvlak en sluiten de plannen het beste op de praktijk aan.

Mochten er in de toekomst vragen zijn aan de pilots bij het verbeteren van informatie-uitwisseling, dan wordt een bijeenkomst als vandaag weer op prijs gesteld.

Bijlage 2

Theoretische analyse van de knelpunten bij informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen

Onderbouwde aanleiding/probleemstelling

Een kind dat bescherming nodig heeft moet snel de juiste hulp aangeboden krijgen. Uit onderzoek is gebleken dat hulp nu veel te lang op zich laat wachten (Van Beckhoven, van Dun, Slijp: 2005).

Versnelling in de jeugdbescherming is één van de speerpunten van het programma Beter Beschermd.

In het project 'Afstemming werkwijze in de keten' wordt er binnen Beter Beschermd in pilots gewerkt aan de ontwikkeling en het testen van werkwijzen om binnen een week te besluiten over de inzet van kindbeschermingsmaatregelen en vervolgens binnen vijf dagen te starten met hulpverlening door de (gezins)voogd. Als binnen die week slechts een voorlopige maatregel kan worden uitgesproken, dan moet een definitief besluit binnen twee maanden worden genomen. Dit vraagt om goede samenwerking en afstemming van de werkwijze tussen de partners in de jeugdbeschermingsketen (Ministerie van Justitie, 2006).

Adequate en snelle informatie-uitwisseling is een belangrijke voorwaarde voor goede samenwerking en afstemming in de keten. Uit verschillende onderzoeken komt naar voren dat er op dit moment problemen zijn rondom informatie-uitwisseling in de jeugdbescherming. Zo is er niet automatisch sprake van informatie-uitwisseling tussen ketenpartners. Veel relevante informatie wordt niet uitgewisseld of kan niet verkregen worden, ook al is dit in het belang van het kind. Ook wordt er vaak onjuiste, gedateerde, informatie uitgewisseld, vindt er geringe informatie-overdracht plaats tussen de vrijwillige hulpverlening en de gedwongen hulpverlening, heerst er onduidelijkheid over de toegestane informatiestromen, zijn rapporten omvangrijk en onleesbaar, enzovoorts (Bruning: 2006, Van Beckhoven et al.: 2005, Jeugdzorgbrigade: 2005, Fuhler & Verberk: 2006). Het is een veelomvattend probleem waar veel partijen, zowel binnen als buiten de jeugdbescherming, bij betrokken zijn.

Een eenduidig informatie-uitwisselingsysteem zou ontwikkeld moeten worden, zodat informatie-uitwisseling niet meer remmend, maar juist versnellend werkt in de jeugdbeschermingsketen.

Aandachtspunten

De volgende aandachtspunten zijn uit de literatuur naar voren gekomen.

- Het is gebleken dat er op dit moment tussen de ketenpartners interpretatieverschillen bestaan over de soort informatie en de manier waarop moet worden uitgewisseld, waardoor iedereen het probleem van informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen op een verschillende manier definieert. Het ontwikkelen van een gezamenlijke visie op de problemen, een gezamenlijk ketenprobleem, gaat vooraf aan het ontwikkelen van een eenduidig informatie-uitwisselingsysteem in de keten (Hondelink: 2006, Van Beckhoven: 2005).
- Alvorens tot het ontwikkelen van een informatie-uitwisselingsysteem overgegaan wordt zal ook helder moeten zijn welke informatie uitgewisseld moet worden. Op dit moment is dit nog niet helder (projectgroep: 2006). Standaardisatie hiervan is noodzakelijk om tot een eenduidig informatie-uitwisselingsysteem te komen (HEC: 2006, Van Beckhoven: 2005). Een eenduidig begrippenkader is hierbij één van de speerpunten. Aansluiting bij het classificatieproject van het NIZW waar een dergelijk kader ontwikkeld wordt voor de gehele jeugdzorg valt aan te raden (NIZW: 2006).
- Ook inzicht in en standaardisatie van de informatiestromen in de jeugdbeschermingsketen is een voorwaarde voor het ontwikkelen van een eenduidig informatie-uitwisselingsysteem (HEC: 2006, Van Beckhoven: 2005).
- De privacy wet- en regelgeving speelt een centrale rol bij informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen. Er bestaat op dit moment veel onduidelijkheid over de invloed van de privacywetgeving op informatie-uitwisseling in de jeugdbeschermingsketen. In de uitvoeringspraktijk wordt de privacywetgeving vaak als een belemmering beschouwd bij het uitwisselen van informatie (projectgroep: 2006). Uit het rapport 'jeugdbescherming onder de loep' komt juist naar voren dat de privacy-wetgeving geen probleem hoeft te zijn voor informatie-

uitwisseling in de keten (Van Beckhoven: 2005). Bruning geeft aan dat er veel meer uitgewisseld zou mogen worden, dan wat er nu gebeurt. Maar dat er daarnaast ook wel wettelijke belemmeringen zijn (Bruning: 2006). De onmogelijkheden en de mogelijkheden binnen dit kader dienen helder te zijn, zodat bij de ontwikkeling van een informatie-uitwisselingsysteem rekening gehouden kan worden met de privacy-wetgeving. Uitgangspunt hierbij is het belang van het kind. Mochten er grote belemmeringen in de privacywetgeving gesignaleerd worden, dan zal de projectgroep dit signaleren en melden aan de stuurgroep.

- Zodra helder is welke informatie er uitgewisseld wordt en mag worden, en welke informatiestromen er zijn en ook toegestaan zijn, kan het eenduidige informatie-uitwisselingsysteem in de gehele jeugdbeschermingsketen ontwikkeld worden. Er wordt steeds meer digitaal informatie uitgewisseld, en dit valt ook aan te raden. Ten eerste is het een snellere manier van informatie-uitwisselen. Daarnaast is de mogelijkheid om bij digitale informatie-uitwisseling continu de informatie te actualiseren een groot voordeel. Gedateerde informatie blijft op die manier niet in de rapporten circuleren. Er valt op dit gebied nog veel te ontwikkelen, vanwege de geringe ervaring van digitale informatie-uitwisseling tot nu toe in de jeugdzorg. Naast digitale informatie-uitwisseling kan bij de invulling van een eenduidig informatie-uitwisselingsysteem ook aan niet-digitale middelen gedacht worden. Een ketenregisseur zou bijvoorbeeld ingezet kunnen worden om de informatiestromen te bewaken (Hondelink: 2006). Dit zou goed onderzocht moeten worden, en behoort tot de mogelijkheden binnen dit project.
- Er zijn op het terrein van jeugdzorg verschillende activiteiten op het gebied van snellere (digitale) informatie-uitwisseling in ketenverband gaande. Te denken valt aan het EKD, of de landelijke verwijzindex, het burger service nummer, enzovoorts. Om als jeugdbeschermingsketen niet af te wijken van andere informatiestromen in de jeugdzorg is het van belang dat er bij de ontwikkelingen van een informatie-uitwisselingsysteem bekeken wordt hoe aangesloten kan worden bij soortgelijke ontwikkelingen.

Stap 1	Stap 2	Stap 3
-Gezamenlijk ketenprobleem	-Inzicht in en standaardisatie van de informatie die men in de keten wil en mag uitwisselen -Inzicht in en standaardisatie van de benodigde en toegestane informatiestromen	-Ontwikkeling (digitaal) informatie-uitwisselingsysteem

Literatuur

- Hondelink, J. (2006). *Ketensamenwerking in de jeugdbescherming. Analyse van de informatie-uitwisseling tussen de Rechtbank, de Raad voor de Kinderbescherming en het Bureau Jeugdzorg in de regio Amsterdam*,
- Beckhoven, A. van, Dun, S. van, Slijp, H. (2005). *Jeugdbescherming onder de loep. Een casestudie van de regio Amsterdam*. Den Haag: B&A groep.
- Het Expertise Centrum (2006). *Praktijkproject informatiearchitectuur Jeugdzorgketens*, Den Haag.
- Verberk, S., Fuhler, K. (2006). *De positionering van de jeugdrechter*.
- NIZWjeugd (2006). *Informatie over het project 'Classificatiesysteem aard problematiek'*.
- Bruning, M.R. (2006). *Over sommige kinderen moet je praten. Gegevensuitwisseling in de jeugdzorg*, Universiteit Leiden.
- Ministerie van Justitie (2006). *Herziene opdracht aan de projectgroep Afstemming werkwijze in de keten*.
- Jeugdzorgbrigade (2005). *Tweede rapportage*, oktober.
- Projectgroep 'Afstemming werkwijze in keten' (2006). Memo over deelopdracht betreffende informatieoverdracht.